

Dosarul nr. 2ra-669/2022
2-20078979-01-2ra-13052022

Prima instanță: Judecătoria Strășeni, sediul Central (T. Andronic)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (A. Panov, M. Anton, O. Cojocaru)

DECIZIE

14 decembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecători

Svetlana Filincova
Maria Ghervas
Dumitru Mardari
Mariana Pitic
Victor Burduh

examinând recursul declarat de Nicolae Heghea, reprezentat de avocatul Vasile Tarsîna,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Nicolae Heghea împotriva lui Serghei Prisecari, intervenienți principali Vasile Trofimov și Nicolae Moisei, intervenient accesoriu Dionisie Poiată cu privire la recunoașterea dreptului de proprietate și posesie asupra bunurilor mobile și a materialelor de construcție, anularea recipisei,

împotriva deciziei din 10 februarie 2022 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 07 iulie 2020, Nicolae Heghea a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Serghei Prisecari, intervenienți principali Vasile Trofimov și Nicolae Moisei, intervenient accesoriu Dionisie Poiată cu privire la anularea recipisei din 15 iunie 2020 și recunoașterea dreptului de proprietate și posesie asupra bunurilor mobile și a materialelor de construcție și eliberarea acestora și anume: cotileț din calcar $21 \text{ m}^3 \times 500 \text{ de lei} = 10500 \text{ de lei}$; căpriori din lemn 37 bucăți cu lungimea de 7 m diametru 7 cm x 252 de lei bucata = 9 324 de lei; ardezie 84 foi x 90 de lei bucata = 7 560 de lei; ușă în 2 părți 4 x 3 m = 5 000 de lei; piatră fundament $7 \text{ m}^3 \times 250 \text{ de lei} = 1 750 \text{ de lei}$; nisip – 2 000 de lei; ciment - 66 saci x 40 lei = 2 640 de lei; asfalt – 8 000 de lei; în total 46 774 de lei, pentru materiale de construcție depozit neautorizat;

Cotileț din calcar $19 \text{ m}^3 \times 500 \text{ de lei} = 9 500 \text{ de lei}$; lemn 20 bucăți 10 x 6 cm x 120 = 2 400 de lei; lemn pentru grindă 10 bucăți x 144 de lei = 1 440 de lei; 2 ferestre și o ușă din metaloplast = 7 000 de lei; țiglă metalică pentru acoperiș = 10 880 de lei; piatră but fundament = 2 500 de lei; ciment 30 saci x 66 lei = 1 980 de

lei; penoplast 256 bucăți x 170 de lei = 4 250 de lei; cărămidă pentru sobă 585 buc. x 3,3 lei = 1 930 de lei; hogeac = 350 de lei; teracotă 60 buc. = 1 200 de lei; faneră presată OSB 14 buc. x 200 = 2 800 de lei; în total 44 770 de lei pentru materiale de construcție oficiu neautorizat;

Cotileț din calacar 10 m³ x 500 de lei = 5 000 de lei; beton pentru stâlpi turnați 4 m³ x 1 000 de lei = 4 000 de lei; ușă metalică 2 x 1 metru = 3 000 de lei, în total 12 000 de lei pentru materiale de construcție gard;

Motor de la tractor „MTZ”, stare funcțională 1 buc. fără acte, asamblat din piese = 1 500 de lei; motor motocicletă URAL 1 buc. cu acte = 1 000 de lei; cran Balca (macara pentru agregate agricole) 1 buc. - fără acte - 1000 de lei; agregat greblă asamblat din piese uzate 1 buc. fără acte = 1 500 de lei; metal uzat 12 000 kg x 1,5 lei = 18 000 de lei, lemn de foc - 5 m³ x 600 de lei = 3 000 de lei; stâlp din beton de 11 m lungime = 1 000 de lei; 2 porți din țevă cu plasă = 1 000 de lei, în total bunuri în valoare de 131 544 de lei, cât și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, este fondatorul și administratorul Gospodăriei Țărănești „Heghea Nicolae”, cu sediul în satul Xxxx.

De la fondarea Gospodăriei Țărănești „Heghea Nicolae”, toate bunurile sale materiale le păstra în depozitul ce aparținea intervenientului accesoriu Dionisie Poiată, situat pe lotul de teren cu nr. cadastral xxxx, care era înregistrat cu drept de proprietate după administrația publică locală din satul Sireți.

Cu acordul lui Dionisie Poiată în anul 2010 care era proprietarul depozitelor unde păstra toate bunurile sale materiale, a construit un depozit cu dimensiunea de 12.10 x 8.50 metri, care urma a fi înregistrat cu drept de proprietate pe numele acestuia.

A susținut că, după construcția în anul 2010 a depozitului cu dimensiunea de 12.10 x 8.50 m, din contul mijloacele financiare proprii, Oficiul Cadastral Teritorial Strășeni, a refuzat să înregistreze dreptul de proprietate asupra acestui bunul imobil, după intervenientul accesoriu Dionisie Poiată, deoarece construcția respectivă a fost edificată fără autorizație de construcție și alte acte permise.

Tot din contul mijloacelor financiare proprii a mai construit în anul 2017, cu acordul lui Dionisie Poiată, pe același lot de teren o altă construcție cu dimensiunea de 7 x 5 m, la fel fără autorizație de construcție și acte permise.

Dionisie Poiată, care era proprietarul depozitelor cu nr. cadastrale xxxx .01, xxxx.02 și nr. cadastral xxxx.03, amplasate pe lotul de teren cu nr. cadastral xxxx, care aparține cu drept de proprietate administrației publice locale din satul Sireți, a depus în anul 2017, două cereri în adresa Consiliului sătesc Xxxx, prin care a solicitat procurarea lotului de teren cu nr. cadastral xxxx, însă administrația publică locală a refuzat să-i vândă lotul de teren respectiv.

Ulterior, Dionisie Poiată a vândut depozitele cu nr. cadastrale xxxx.01, xxxx.02, xxxx.03 lui Serghei Prisecari, iar noul proprietar i-a permis în continuare să păstreze bunurile sale materiale și să se folosească de încăperile pe care le-a construit fără autorizație de construcție pe lotul de teren cu nr. cadastral xxxx, care aparținea administrației publice locale din satul Sireți.

În anul 2019, administrația publică locală din satul Sireți, i-a vândut pârâtului Serghei Prisecari lotul de teren cu nr. cadastral xxxx, iar după aceasta pârâtul i-a solicitat să ridice bunurile sale materiale de pe lotul de teren respectiv, însă nu a reușit să-și ridice bunurile materiale depozitate pe acest lot de teren și a fost impus

să întocmească o recipisă la data de 15 iunie 2020, prin care s-a dezis de dreptul asupra bunurilor materiale menționate mai sus.

Prin hotărârea Judecătorei Strășeni, sediul Central din 02 februarie 2021, s-a admis parțial acțiunea înaintată de Nicolae Heghea.

S-a obligat pârâtul Serghei Prisecari să restituie reclamantului Nicolae Heghea, în baza facturii fiscale seria EAA nr.002492155 din 09 iunie 2020, următoarele bunuri materiale: containere -100 (una sută) bucăți, în baza recipisei din data de 03 septembrie 2018, containere - 242 (două sute patruzeci și două) bucăți, 1 (unu) motor de motocicletă de model „Ural”, care sunt depozitate pe lotul de teren cu nr. cadastral xxxx, situat în satul Xxxx.

În rest, pretențiile s-au respins ca neîntemeiate.

Prin decizia din 10 februarie 2022 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de Nicolae Heghea.

S-a admis apelul declarat de Serghei Prisecari, reprezentat de avocatul Gheorghe Avornic.

S-a casat hotărârea din 02 februarie 2021 a Judecătorei Strășeni, sediul Central, și s-a emis o nouă hotărâre prin care s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de Nicolae Heghea împotriva lui Serghei Prisecari, intervenienți principali Vasile Trofimov, Nicolae Moisei și intervenient accesoriu Dionisie Poiată cu privire la recunoașterea dreptului de proprietate și posesie asupra bunurilor mobile și a materialelor de construcție, precum și anularea recipisei.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că, prima instanță eronat a ajuns la concluzia admiterii parțiale a cererii de chemare în judecată fiind analizate eronat probele din dosar.

În acest context, cu referire la prevederile art. 327 din Codul civil, care prevede temeiurile declarării nulității actului juridic, instanța de apel a reținut că la caz, condițiile de valabilitate a actului juridic contestat, au fost respectate, iar temeiurile invocate atât în cererea de chemare în judecată depusă de Nicolae Heghea, cât și în cererea de apel referitor la viciul de consimțământ și întocmirea recipisei din 15 iunie 2020 prin violență psihică, nu au fost confirmate prin careva probe.

Astfel, afirmația reclamantului Nicolae Heghea cu privire nulitatea recipisei din 15 iunie 2020 este nefondată, deoarece nu a fost demonstrată nici într-un fel nerespectarea condițiilor legale referitoare la încheierea valabilă a actului.

Instanța de apel a menționat că, deși prima instanță corect a constatat că Nicolae Heghea nu a prezentat careva probe pertinente și concludente sau alte acte justificative, prin care să demonstreze că este posesorul bunurilor asupra cărora pretinde recunoașterea dreptului de proprietate și restituirea lor, greșit a ajuns la concluzia de a obliga pârâtul la restituirea bunurilor materiale în baza facturii fiscale seria EAA nr. 002492155 din data de 09 iunie 2020 și a recipisei din data de 03 septembrie 2018, depozitate pe lotul de teren cu nr. cadastral xxxx, situat în satul Xxxx.

Or, din conținutul recipisei din 15 iunie 2020 rezultă cu certitudine că Nicolae Heghea și-a ridicat bunurile sale materiale din depozitele și de pe lotul de teren cu nr. cadastral xxxx, situat în satul Xxxx, care aparține cu drept de proprietate lui Serghei Prisecari, iar restul 242 de containere, au fost transmise reclamantului în folosință temporară de către intervenientul principal Vasile Trofimov în baza recipisei din data de 03 septembrie 2018, și 100 de containere, au fost transmise în

folosință temporară de către intervenientul principal Nicolae Moisei, în baza facturii fiscale seria EA 002492155 din data de 09.06.2020, precum și 1 motor de motocicletă de model „Ural”, bunuri în privința cărora reclamantul Nicolae Heghea nu a dovedit că deține vreun drept de posesie sau proprietate, și respectiv, este lipsită de temeii legal revendicarea lor.

Mai mult, după cum s-a dovedit, recipisa din 15 iunie 2020 este un act juridic valabil, și astfel nu poate fi reținut argumentul lui Nicolae Heghea precum că în urma întocmirii acesteia, a renunțat forțat la bunurile sale. Reclamantul urma să demonstreze prin toate mijloacele de probă că deține un drept legal asupra bunurilor date, fapt ce la caz nu a fost realizat.

Prin urmare, nu poate fi reținut ca întemeiat nici argumentul lui Nicolae Heghea precum că i-a fost încălcat dreptul de proprietate garantat de art. 1 Protocolul nr. 1 CEDO. De altfel, art. 1 din Protocolul nr. 1 se aplică numai „bunurilor” actuale ale unei persoane (Marckx împotriva Belgiei, pct. 50; Anheuser-Busch Inc. Împotriva Portugaliei (MC), pct. 64). O persoană care se plânge de o încălcare a dreptului său de proprietate trebuie, în primul rând, să demonstreze existența unui astfel de drept (Zhigalev împotriva Rusiei, pct. 131).

În această ordine de idei, instanța de apel a concluzionat că cererea de chemare în judecată depusă de Nicolae Heghea, este neîntemeiată și pasibilă de respins.

La 15 aprilie 2022 (data de pe plicul poștal), Nicolae Heghea, reprezentat de avocatul Vasile Tarsîna, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, prin care a solicitat casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond cu emiterea unei hotărâri noi prin care cererea de chemare în judecată să fie admisă integral sau după caz remiterea cauzei la rejudecare în instanța de fond.

În motivarea recursului și-a manifestat dezacordul cu hotărârile instanțelor de judecată menționând că, instanței de fond au fost prezentate probe precum că construcțiile au fost efectuate din banii săi până la vânzarea terenului, prin prezentarea informației despre contravenție depistată nr. 27 din 23.06.2010; copia facturii fiscal JB4811770 din 19.06.2017 cu bon de casă pentru piatră; comanda nr. 11264 și bon de casă pentru țiglă metalică din 11.08.2017.

Astfel este stabilit cu certitudine că la momentul vânzării în anul 2019 de către administrația publică locală a terenului aferent nr. cadastral xxxx noului proprietar Serghei Prisecari, pe acest teren se aflau construcțiile edificate din banii recurentului Nicolae Heghea și toate bunurile cu destinație agricolă și derivate din această activitate efectuată de GȚ „Heghea Nicolai”.

A susținut că, instanța de fond și de apel nu a luat în considerație faptul că a prezentat proba contrară solicitată de art. 490 din Codul civil, care dovedește că la momentul procurării în 2019, pe terenul al cărui proprietar a devenit intimatul Serghei Prisecari, se aflau bunurile care aparțineau lui Nicolae Heghea și intervenienților principali.

A subliniat că a fost posesorul anterior al depozitului și oficiului de pe terenul intimatului Serghei Prisecari, având calitatea de proprietar din anul 2010 până în 2019 când intimatul Serghei Prisecari a devenit proprietarul terenului cu nr. cadastral xxxx.

Atât instanța de fond, cât și instanța de apel, eronat au aplicat art. 490 din Codul civil în coroborare cu art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă,

A indicat că, recurentul a probat instanței de fond și de apel că intimatul nu a prezentat nici un temei plauzibil prevăzut de art. 509 din Codul civil privind nașterea dreptului de proprietate și posesie asupra bunurilor în litigiu, iar în această situație cerințele recurentului Niciolae Heghea sunt legale.

Recipisa din 15 iunie 2020 eliberată de către recurentul Nicolae Heghea intimatului Serghei Prisecari a fost întocmită sub presiune pentru a nu evacua tehnica agricolă și bunurile de valoare a familiei sale, fiind indicat termenul de o singură zi pentru ridicarea bunurilor proprietate sa personală.

Recipisa se referea la bunurile mobile de pe teren, inclusiv a celor din depozit indicate la pct.10 din recipisă, ori anume acolo se aflau cele mai valoroase bunuri care aparțineau fiicei recurentului, valoarea lor fiind de peste 100 000 de lei.

Faptul lipsei unor documente pe materialele de construcție nu poate fi tratat în favoarea intimatului care de asemenea nu deține nici un act pe toate bunurile materiale care se aflau pe terenul procurat la momentul încheierii contractului de vânzare-cumpărare cu Primăria s. Șireți, r-nul Strășeni, ultima de altfel de asemenea nu deține nici un act pe construcții și alte materiale.

La 13 mai 2022, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimaților copia cererii de recurs depusă de către Nicolae Heghea, reprezentat de avocatul Vasile Tarsîna, cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (f.d. 207).

La 02 iunie 2022 (data de pe plicul poștal), Nicolai Moisei a depus referință prin care a solicitat admiterea recursului declarat de Nicolae Heghea, reprezentat de avocatul Vasile Tarsîna or, bunurile materiale la care pretinde recurentul îi aparțin lui și întreprinderii agricole a cărei fondator este.

Cu referire la termenul de declarare a recursului, instanța de recurs menționează că Curtea de Apel Chișinău a emis dispozitivul deciziei la 10 februarie 2022.

La 29 martie 2022 a fost expediată în adresa participanților la proces decizia motivată (f.d. 183), însă date privind recepționarea acesteia la materialele cauzei lipsesc.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Recursul declarat la 15 aprilie 2022 (data de pe plicul poștal), se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei instanței de apel în termenul stabilit de lege.

În conformitate cu art. din 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Prin încheierea din 24 august 2022 a Curții Supreme de Justiție, recursul declarat de Nicolae Heghea, reprezentat de avocatul Vasile Tarsîna, a fost considerat admisibil.

În conformitate art. 441 din Codul de procedură civilă, în cazul în care recursul este considerat admisibil, un complet din 5 judecători examinează fondul recursului.

Conform art. 442 alin. (1) din Codul de procedură civilă, judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs și în baza referinței depuse de către intimat, legalitatea hotărârii atacate, fără a administra noi dovezi.

Art. 444 din Codul de procedură civilă, prevede că recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces. Completul din 5 judecători decide asupra oportunității invitării tuturor participanților sau a reprezentanților acestora pentru a se pronunța cu privire la problemele de legalitate invocate în cererea de recurs.

Verificând decizia din 10 februarie 2022 a Curții de Apel Chișinău, în limitele controlului de legalitate, în raport cu criticele invocate în recurs, pe baza materialelor din dosar, în coroborare cu normele de drept aplicabile, Colegiul constată că la caz se impune respingerea recursului, cu menținerea deciziei instanței de apel, pentru motivele ce succed.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să respingă recursul și să mențină decizia instanței de apel și, după caz, hotărârea primei instanțe, precum și încheierile atacate cu recurs.

Din suportul probator prezent la actele cauzei rezultă că, la 07 iulie 2020, Nicolae Heghea a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Serghei Prisecari, intervenienți principali Vasile Trofimov și Nicolae Moisei, intervenient accesoriu Dionisie Poiată cu privire la anularea recipisei și recunoașterea dreptului de proprietate și posesie asupra bunurilor mobile și a materialelor de construcție și eliberarea acestora cât și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Strășeni, sediul Central din 02 februarie 2021, s-a admis parțial acțiunea înaintată de Nicolae Heghea.

S-a obligat pârâțul Serghei Prisecari să restituie reclamantului Nicolae Heghea, în baza Facturii fiscale seria EAA nr.002492155 din 09 iunie 2020, următoarele bunuri materiale: containere -100 (una sută) bucăți, în baza recipisei din data de 03 septembrie 2018, containere - 242 (două sute patruzeci și două) bucăți, 1 (unu) motor de motocicletă de model „Ural”, care sunt depozitate pe lotul de teren cu nr. cadastral xxxx, situat în satul Xxxx.

În rest, pretențiile s-au respins, ca neîntemeiate.

Prin decizia din 10 februarie 2022 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de Nicolae Heghea.

S-a admis apelul declarat de Serghei Prisecari, reprezentat de avocatul Gheorghe Avornic.

S-a casat hotărârea din 02 februarie 2021 a Judecătoriei Strășeni, sediul Central, și s-a emis o nouă hotărâre prin care s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de Nicolae Heghea împotriva lui Serghei Prisecari, intervenienți principali Vasile Trofimov, Nicolae Moisei și intervenient accesoriu Dionisie Poiată cu privire la recunoașterea dreptului de proprietate și posesie asupra bunurilor mobile și a materialelor de construcție, precum și anularea recipisei.

Verificând legalitatea deciziei atacate prin prisma argumentelor invocate în recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții

Supreme de Justiție consideră că soluția instanței de apel este întemeiată și legală, din următoarele motive.

Conform art. 312 din Codul civil, consimțământ este manifestarea, exteriorizată, de voință a persoanei de a încheia un act juridic. Consimțământul este valabil dacă provine de la o persoană cu discernământ, este exprimat cu intenția de a produce efecte juridice și nu este viciat. Intenția de a produce efecte juridice se determină din declarația sau comportamentul persoanei, așa cum ea a fost înțeleasă în mod rezonabil de către cealaltă parte a actului juridic sau, în cazul actelor juridice unilaterale, de către persoana căreia actul îi este destinat.

În temeiul art. 342 din Codul civil, actul juridic încheiat în urma constrângerii prin violență fizică sau psihică poate fi declarat nul de instanța de judecată chiar și în cazurile când violența a fost exercitată de un terț. Violența este temei de anulare a actului juridic numai în cazul în care se demonstrează că este de natură să determine o persoană să creadă că ea, soțul, o rudă sau o altă persoană apropiată ori onoarea sau patrimoniul lor sînt expuși unui pericol iminent.

În sensul prezentului articol, nu există violență atunci când autorul ei nu a utilizat vreun mijloc ilicit, iar partea constrînsă a avut o alternativă rezonabilă.

Colegiul judiciar notează că nulitatea este o sancțiune de drept civil, care desființează actul juridic atunci când a fost încheiat cu încălcarea condițiilor de validare (de fond sau de formă) stabilit prin lege, iar cauza de nulitate există în momentul încheierii actului juridic și constă în nerespectarea unei condiții legale referitoare la încheierea valabilă a actului. Nulitatea este sancțiunea care se aplică în cazul în care la încheierea actului juridic civil nu se respectă condițiile de valabilitate. Nulitatea este mijlocul prevăzut de lege pentru a asigura respectarea condițiilor de valabilitate a acului juridic. În măsura în care un act juridic concret nu respectă aceste condiții, el este lipsit de efectele sale prin intermediul nulității.

Totodată, conform art. 490 alin. (1) și (2) din Codul civil, posesorul este prezumat proprietar al bunului până la proba contrară. Până la proba contrară, se prezumă că posesorul anterior a fost proprietar al bunului pe parcursul perioadei în care l-a posedat.

În condițiile art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Analizând cele expuse în raport, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că instanța de apel întemeiat a ajuns la concluzia cu referire la prevederile art. 327 din Codul civil, care prevede temeiurile declarării nulității actului juridic, unde a reținut că condițiile de valabilitate a actului juridic contestat, au fost respectate, iar temeiurile invocate atât în cererea de chemare în judecată depusă de Heghea Nicolae, cât și în cererea de apel, referitor la viciul de consimțământ și întocmirea recipisei din 15 iunie 2020 prin violență psihică, nu au fost confirmate prin careva probe.

Prin urmare, argumentele lui Heghea Nicolae cu privire nulitatea recipisei din 15 iunie 2020 sunt nefondate, deoarece nu a fost demonstrată nerespectarea condițiilor legale referitoare la încheierea valabilă a actului.

Cu privire la pretenția privind obligarea pârâtului la restituirea bunurilor materiale în baza facturii fiscale seria EAA nr.002492155 din data de 09 iunie 2020 și a recipisei din data de 03 septembrie 2018, depozitate pe lotul de teren cu nr. cadastral xxxx, situat în satul Xxxx, Colegiul notează că, instanța de apel corect

a reținut că din conținutul recipisei din 15 iunie 2020 rezultă cu certitudine că Heghea Nicolae și-a ridicat bunurile sale materiale din depozitele și de pe lotul de teren cu nr. cadastral xxxx, situat în satul Xxxx, care aparține cu drept de proprietate lui Prisecari Serghei. Cît privește restul 242 de containere, acestea fiind transmise reclamantului în folosință temporară de către intervenientul principal Trofimov Vasile în baza recipisei din data de 03 septembrie 2018, și 100 de containere, care au fost transmise în folosință temporară de către intervenientul principal Moisei Nicolae, în baza facturii fiscale seria EA 002492155 din data de 09.06.2020, precum și 1 motor de motocicletă de model „Ural”, toate sînt bunuri în privința cărora reclamantul Heghea Nicolae nu a dovedit că deține vreun drept de posesie sau proprietate, respectiv, fiind lipsită de temei legal revendicarea acestora.

Sub acest aspect, Colegiul lărgit conchide că recipisa din 15 iunie 2020 este un act juridic valabil, și astfel nu poate fi reținut argumentul reclamantului Heghea Nicolae precum că în urma întocmirii acesteia, a renunțat forțat la bunurile sale. Reclamantul urma să demonstreze prin mijloace de probă pertinente și admisibile că deține un drept legal asupra bunurilor date, fapt ce la caz nu a fost realizat.

Astfel, instanța ierarhic inferioare corect a respins acțiunea, a determinat corect raportul juridic dedus judecății, circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei fiind stabilite și elucidate pe deplin, probele prezentate fiind apreciate complet, obiectivă și sub toate aspectele.

În conexiunea celor relatate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că instanța de apel, prin prisma argumentelor expuse în cererea de chemare în judecată, cât și cele expuse în cererea de apel, în raport cu materialele cauzei, normele materiale aplicabile cauzei, întemeiat a concluzionat în sensul netemeinicii acțiunii înaintate de Heghea Nicolae.

Cele relatate mai sus, în ansamblu atestă faptul că concluzia instanței de apel este justă, având la bază un cumul de dovezi administrate, iar argumentele recurentului în susținerea poziției sale, sunt pur declarative, neprobate și fără suport legal.

Urmare a celor indicate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră neîntemeiate afirmațiile recurentului precum că instanța de apel nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele ce au importanță pentru soluționarea cauzei, nefiind dovedite circumstanțele considerate de instanță ca stabilite, iar concluziile instanței expuse în hotărâre, sunt în contradicție cu circumstanțele cauzei, deoarece acestea contravin constatărilor relatate.

Față de cele ce preced și având în vedere faptul că decizia instanței de apel este întemeiată și legală, iar temeiurile invocate de către recurent sunt neîntemeiate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul și a menține decizia instanței de apel.

În conformitate cu art. art. 445 alin. (1) lit. a) și alin. (3) din Codul de procedură civilă Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e :

Se respinge recursul declarat de Nicolae Heghea, reprezentat de avocatul Vasile Tarsîna.

Se menține decizia din 10 februarie 2022 a Curții de Apel Chișinău, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Nicolae Heghea împotriva lui Serghei Prisecari, intervenienți principali Vasile Trofimov și Nicolae Moisei, intervenient accesoriu Dionisie Poiată cu privire la recunoașterea dreptului de proprietate și posesie asupra bunurilor mobile și a materialelor de construcție, anularea recipisei.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul

judecători

Svetlana Filincova

Maria Ghervas

Dumitru Mardari

Mariana Pitic

Victor Burduh